

گزارش تمرین هشتم بینایی ماشین

نام تهیه کننده: ملیکا نوبختیان

شماره دانشجویی: ۹۷۵۲۲۰۹۴

نسخه: ۱

۱- سوال اول

در ابتدا یک توضیح کلی در مورد الگوریتم splitting and merging و مراحل آن ارائه می‌دهیم.

مراحل این الگوریتم به صورت زیر است:

۱. ابتدا ناحیه کلی segmentation، معیار homogeneity و ساختمان داده هرمی خود را تعریف می‌کنیم.

۲. اگر هر ناحیه R در این ساختار هرمی homogenous نبود، این ناحیه را به ۴ بخش کوچک‌تر تقسیم می‌کنیم. اگر هر کدام از این ناحیه‌ها با parent یکسان این قابلیت را داشتند که با هم merge شوند و به یک ناحیه homogenous تبدیل شوند این کار را انجام می‌دهیم. اگر هیچ ناحیه‌ای باقی نمانده بود که split یا merge شود به مرحله بعد می‌رویم.

۳. اگر دو ناحیه مجاور با merge شدن می‌توانند یک ناحیه homogenous تشکیل دهند این کار را

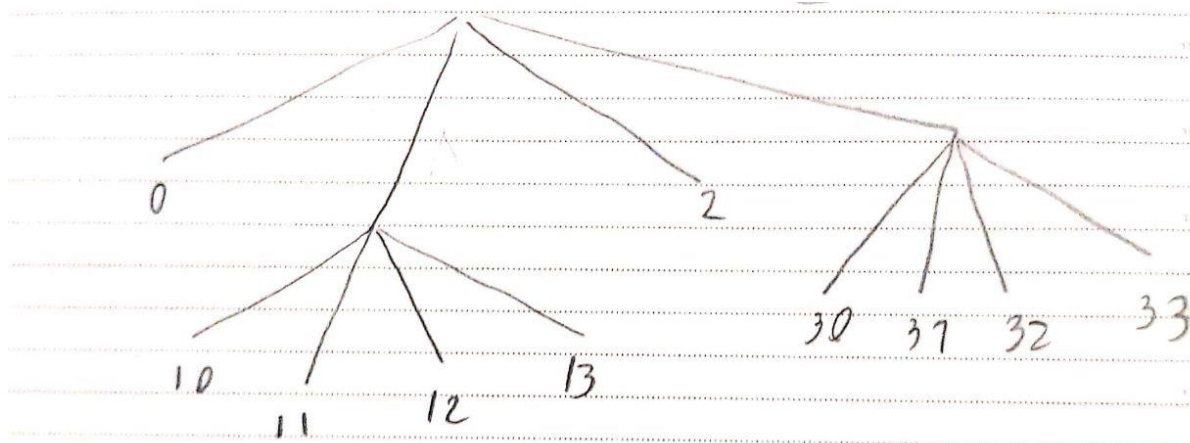
انجام می‌دهیم هر چند در سطوح مختلفی از ساختار هرمی باشند و یا parent یکسان نداشته باشند.

حالا سعی می‌کنیم این مراحل را روی نمونه داده شده انجام دهیم. در ابتدا عملیات splitting را انجام می‌دهیم و تا زمانی که تمام نواحی که به دست می‌آوریم homogenous باشند:

۶	۴	۶	۶	۷	۷	۶	۶
۶	۷	۶	۷	۴	۴	۵	۷
۶	۶	۵	۵	۳	۲	۴	۶
۴	۵	۴	۵	۲	۳	۵	۶
۰	۳	۲	۳	۳	۲	۵	۷
۰	۰	۰	۰	۲	۲	۴	۶
۱	۱	۰	۱	۰	۳	۵	۵
۱	۰	۱	۰	۲	۳	۴	۵

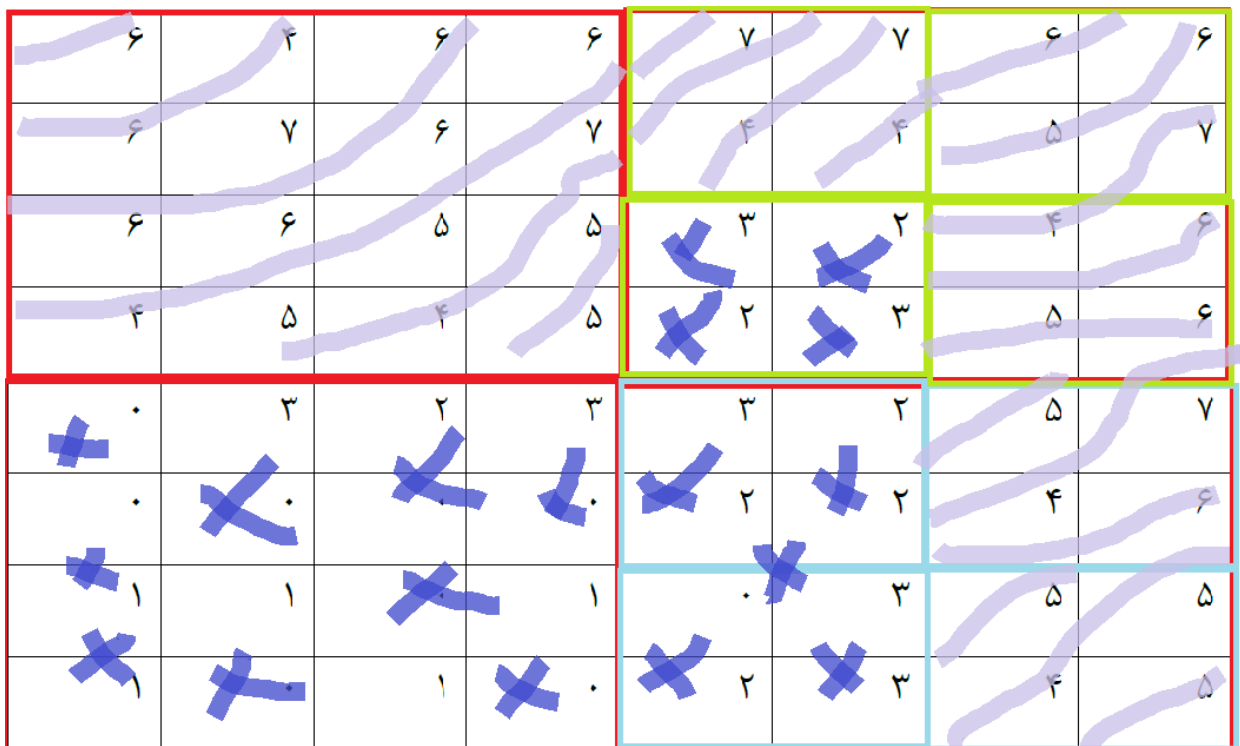
در ابتدا تصویر را به چهار ناحیه 4×4 تقسیم می‌کنیم. ناحیه صفر (ناحیه بالا سمت چپ) homogenous است زیرا تفاوت بیشترین و کمترین مقدار در آن ۳ است که شرط ما هم این است که اگر میزان اختلاف در ناحیه‌ای کمتر مساوی ۳ بود آن ناحیه homogenous است. در مورد ناحیه ۲ (پایین سمت چپ) نیز همین حالت را

داریم. اما نواحی ۱ و ۳ homogenous نیستند زیرا در ناحیه ۱ اختلاف ۵ و در ناحیه ۳ اختلاف برابر ۷ است پس این نواحی باید دوباره split شوند. پس از اینکه دوباره split کردیم دیگر ناحیه‌ای وجود ندارد که homogenous نباشد. ساختار هرمی ما به شکل زیر خواهد بود:

Scanned with CamScanner

در ابتدا سعی می‌کنیم نواحی که دارای parent یکسان و در یک سطح را با هم merge کنیم. سپس به سراغ بقیه نواحی می‌رویم. در نهایت به شکل زیر خواهیم رسید:

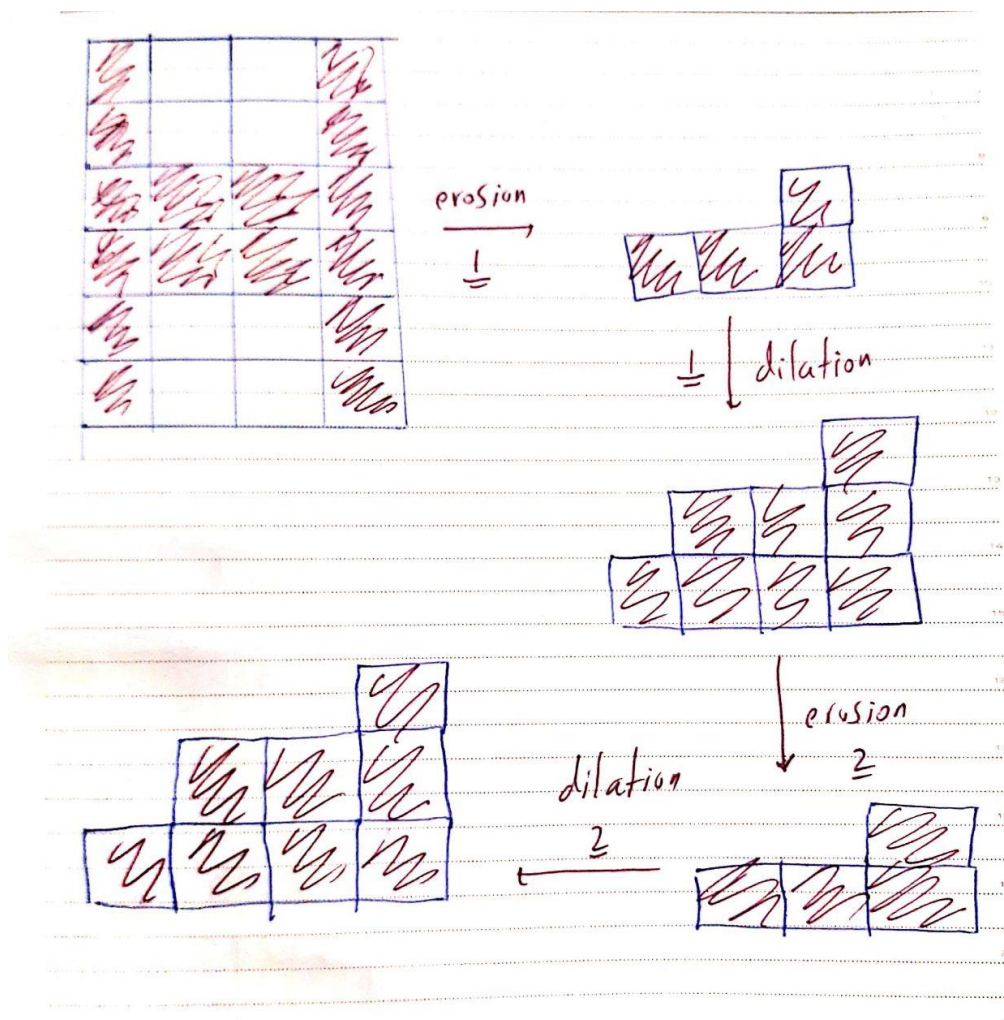

ب) در region growing ما یک روش bottom-up را در پیش می‌گیریم. به این شکل که ابتدا یک پیکسل را به عنوان seed در نظر می‌گیریم و با در نظر گرفتن یک threshold و بررسی پیکسل‌های همسایه، پیکسل‌های واجد شرایط را به آن پیکسل اضافه می‌کنیم. به این ترتیب به تدریج ناحیه‌ها شکل می‌گیرند.

در region splitting and merging ما به شکل عکس حالت قبل عمل می‌کنیم. به این شکل که ابتدا یک تصویر را یک ناحیه در نظر می‌گیریم و به تدریج و در صورتی که آن ناحیه شرط threshold را رعایت نکند به چهار قسمت کوچک‌تر تقسیم خواهد شد تا در نهایت همه ناحیه‌ها واجد شرایط شوند. سپس نواحی مجاوری که در صورت ترکیب شدن باز هم واجد شرایط خواهند بود ترکیب خواهند شد. می‌توان گفت این روش به نحوی top-down است.

۲- سوال دوم

اجرای عملگر باز برای یک بار روی تصویر تاثیر خود را بر تصویر می‌گذارد و نواحی که باید را حذف و نواحی دیگر را تقویت می‌کند. اما اجرای این عملگر برای بار دوم هیچ تاثیری نخواهد داشت. زیرا نواحی که در ابتدا توسط erosion حذف خواهند شد، دوباره توسط dilation اضافه خواهند شد. به عبارت دیگر با اجرای یک بار عملگر باز روی یک تصویر، یک عنصر خنثی نسبت به عملگر باز می‌سازیم. نتیجه اجرای این عملگر روی شکل سوال به این صورت خواهد شد:

۳- سوال سوم

الف (از منظر سرعت otsu سرعت بیشتری خواهد داشت زیرا یک threshold کلی را برای کل تصویر در نظر می‌گیرد و تنها بین ۲۵۶ مقدار باید یک عدد را انتخاب کند. اما در adaptive این کار محلی است و بسته به همسایگی برای هر پیکسل باید جداگانه این کار را انجام دهیم که این عملیات را زمان بر می‌کند. از دیدگاه عملکرد اگر تصویری که داریم سایه در قسمت‌های مختلف آن متفاوت باشد، otsu عملکرد خوبی نخواهد داشت، زیرا به طور global عمل می‌کند و برای نواحی مختلف به شکل جداگانه عمل نمی‌کند اما adaptive در اینجا بهتر عمل می‌کند چون برای هر قسمت threshold متفاوتی در نظر می‌گیرد.

ب (روش کار به این صورت است که برای هر پیکسل متناسب با همسایگی که برای آن در نظر گرفتیم یک آستانه مناسب پیدا می‌کنیم و تا در نهایت به مقدار مناسب برای هر پیکسل برسیم. در مورد تابع، ورودی اول تصویر grayscale است. ورودی دوم maxvalue است که بر اساس روش thresholding مقادیر کوچک‌تر یا بزرگ‌تر از T به maxvalue نگاشت خواهند شد. پارامتر سوم روشی که برای adaptive thresholding استفاده می‌کنیم و یک مقدار مناسب آستانه را به دست می‌آوریم. یکی از این روش‌ها روش گاوسی است که از میانگین گاوسی در همسایگی استفاده می‌کند. پارامتر بعدی روش thresholding را مشخص می‌کند. یکی از این روش‌ها THRESH_BINARY است. پارامتر بعدی neighbourhood size که اندازه همسایگی برای یک پیکسل را مشخص می‌کند. در آخر نیز پارامتر بعدی ثابتی را مشخص می‌کند که از میانگین کم خواهد شد.

۴- سوال چهارم

در گام اول تصویر موردنظر را می‌خوانیم و آن را تبدیل به grayscale می‌کنیم:

```
img = cv2.imread("royan.jpg")
gray = cv2.cvtColor(img, cv2.COLOR_BGR2GRAY)
```

برای اعمال otsu از تابع cv2.threshold به شکل زیر استفاده می‌کنیم:

```
(T, threshInv) = cv2.threshold(gray, 0, 255, cv2.THRESH_BINARY | cv2.THRESH_OTSU)
```

ورودی اولی که به این تابع می‌دهیم تصویر grayscale است. ورودی دوم threshold را مشخص می‌کند که در اینجا چون otsu را داریم بی معنا است و مقدار صفر به آن داده‌ایم. ورودی سوم maxvalue ما را مشخص می‌کند که بر اساس روش thresholding مقادیر کوچک‌تر یا بزرگ‌تر از T به maxvalue نگاشت خواهند شد. در اینجا چون از THRESH_BINARY استفاده کرده‌ایم مقادیر بزرگ‌تر از T به maxvalue نگاشت خواهند شد. flag دیگری که داریم THRESH_OTSU است که otsu را اجرا خواهد کرد.

خروجی‌ها نیز threshInv است که تصویری است که الگوریتم روی آن اجرا شده‌است و T در نهایت Threshold بهینه‌ای است که توسط otsu انتخاب شده‌است.

در مرحله بعد سعی می‌کنیم یک عنصر ساختاری مناسب تعریف کنیم و عملیات dilation را انجام دهیم. برای این کار از یک عنصر ساختاری ۳*۳ به شکل RECT استفاده می‌کنیم:

```
1 cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_RECT, (3, 3))
array([[1, 1, 1],
       [1, 1, 1],
       [1, 1, 1]], dtype=uint8)
```

این عملگر را به تابع dilate می‌دهیم تا عملیات dilation را انجام دهد. تعداد iteration موردنیاز را هم برابر ۲ قرار می‌دهیم:

```
kernelSize = (3, 3)
kernel = cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_RECT, kernelSize)
iteration = 1
dilation = cv2.dilate(threshInv.copy(), kernel, iterations= iteration)
```

در نهایت متنی که با این روش استخراج می‌شود به شکل زیر خواهد بود:

۲
تیم‌های بو

کادر پزشکی و

فرهنگی «جهاد داننر» کل

و آمادگاری برقرار می‌کردیم و ظ

آن معمولاً با گروه بانزده‌بست نفره

بهباری و امدادگری را تمام کرده بودند. به ۴

و بعد از اتمام عملیات دوباره برمی‌گشتیم و ۲
دانشگاه مبی شس ی در

همین روال ادامه داشت تا اینکه سال ۱۳۶۲ مجدداً دانشگاه با شده
دانشجویان رفتند سر کلاس. هر قدر ارتباط با محیط ارام دانشگاه بشن
می شد #مترمی‌توانستند به جبهه‌ها پایان و با این وضعیت معنوه بت
شب وانقلابی ان رء وزها پیید؛ حو-ی

۰۳۰

نف : _ ص

در قسمت بعد به جای otsu از adaptive threshold استفاده می‌کنیم:

```
thresh = cv2.adaptiveThreshold(gray, 255, cv2.ADAPTIVE_THRESH_GAUSSIAN_C,
cv2.THRESH_BINARY, 21, 3)
```

ورودی اول تصویر grayscale است. ورودی دوم همان maxvalue در حالت قبل است. پارامتر سوم روشی که برای adaptive thresholding استفاده می‌کنیم. در اینجا ما از روش گاوسی استفاده می‌کنیم که از میانگین گاوسی در همسایگی استفاده می‌کند. پارامتر بعدی روش thresholding را مشخص می‌کند. در اینجا هم مانند حالت قبل از THRESH_BINARY استفاده کردیم. پارامتر بعدی neighbourhood size که اندازه همسایگی را مشخص می‌کند که در اینجا ۲۱*۲۱ است. در آخر نیز پارامتر بعدی ثابتی را مشخص می‌کند که از میانگین کم خواهد شد.

نتیجه اجرا این حالت نیز به شکل زیر است:

م مه

روت سزر ۵ می دنل و ر آم س خر له ۱ اُ تس ی و ۴
ی ۳ شیم ۹ دشسم ۹ ۵ این ک ور ۰ ۳۹ ۱ با ۲۳ : ۵ ۱ " ۱
ی " زا با بش ۳
ی رشت وامن دم کت ۵ ۳

هم ۳۹۹ چم ۹ ۴ ۲ |
| اک امد ۱۳ تصبا ۹ ۷ و ایا مرتیاه

3

تعداد مجروصان ۹ ایس ایام ستویو و ۱
تیم ضای یدنب سخی ۹ امه بادی از هبی ی ت ۳
کادر پزشکی و امداد و درمسان نیساز بن. ۴
| نی دی
فرهنگی «جهاد دانش‌گاهی». برای «دجم هد ۳ ۳»
و امد ادگری برکز ار می ترذیم و زمسان لتسون سای ۱ ب ۱
آن معم ما یا گروه یانزده بیست نفره از دای تا یب
بهباری ۵ امدادگری را تمام کرده نت یه ماش ی ۰
و بع ۹ ز اتمام عملیات دوباره برمی‌کش: سیم و دس ۲

دانشگاه می دیجم (نکشسر عبدالحسین شساهورد تا و ندال
(کاظمی آشتیانی و مدیرعاسل فعلی پژوهشگاه رویان
همیسن رول ادامه داشت تا اینکه سال ۱۳۶۲ محدد دانشگاه‌ها بازشد؛
می‌شد . کمتر می‌توانستند به جبهه‌ها بیایند. با این وضعیت مطوم ی
بر سر دغدغه‌های نا آرام سید و حوانان پرشورو انقلابی آن روزها نباید؛ جوانلیر
۹۳ بر در یره بود

۲

۳

رای ؟ ۱ ۵ شلی سای ا
 " « در ی مس لب شیا ه وله مت و او عان از ار سوم ۳
 ت ی کر بخ رد

ی مر ۱ ۱ ۲ ۲ ۲ ۲

د ی شی () هم و ۳ ی ۵ ۱ ۵ ۱ ۱ و ۳ «تست ول ۱ ۲ ۳ ۲
 کر ۱ ۳ ۰ ۰ ژ ۹ که ۷
 لل" موس
 حدم ۱ ه ۱ و ۱ ۱ ست ا ۵
 بت ی ی - ۹ وید ۳۳ سس دی ۱ ۳ ۲ ۱ ژ ۶ ۰ دام زان بل گر

۱ ر رید ۱ سس ۱

در این حالت چون از adaptive استفاده کرده ایم توانسته ایم متن بیشتری را بازیابی کنیم. زیرا تصویری که داریم در نواحی مختلف سایه های متفاوتی دارد و در این صورت اجرای otsu نتیجه خیلی خوبی در بر نخواهد داشت. زیرا otsu تنها یک threshold استفاده می کند که در مورد ما مناسب نیست.

(ب)

در قسمت دوم تصویر ورودی من به شکل زیر خواهد بود:

نام: ملیکا
 نام خانوادگی: نوبختیان
 شماره دانشجویی: ۹۷۵۲۲۰۹۴
 نام کتاب مورد علاقه: نازنین

خروجی کد زیر را نیز مشاهده می کنید:

```
img = cv2.imread("mypic.png")
gray = cv2.cvtColor(img, cv2.COLOR_BGR2GRAY)
(T, threshInv) = cv2.threshold(gray, 0, 255, cv2.THRESH_BINARY | cv2.THRESH_OTSU)
kernelSize = (3, 3)
kernel = cv2.getStructuringElement(cv2.MORPH_CROSS, kernelSize)
iteration = 2
dilation = cv2.dilate(threshInv.copy(), kernel, iterations= iteration)
```



```
#####  
# Finding contours  
im2 = img.copy()  
contours, hierarchy = cv2.findContours(dilation, cv2.RETR_EXTERNAL, cv2.CHAIN_APPROX_NONE)  
  
for cnt in contours:  
    x, y, w, h = cv2.boundingRect(cnt)  
    # Drawing a rectangle on copied image  
    rect = cv2.rectangle(im2, (x, y), (x + w, y + h), (0, 255, 0), 2)  
    # Cropping the text block for giving input to OCR  
    cropped = im2[y:y + h, x:x + w]  
    print(pyesseract.image_to_string(cropped, lang='fas'))
```

نام: ملیکا

نام خانوادگی: نوبختیان

شماره دانشجویی: ۷۵۲۲۰۹۶۹

نام کتاب مورد علاقه: نازنین